

יהנצחון האמיתי

העלון שהלמד תורה מתוך שמהה והנאה

ספור לשבת "גלגולו של כסף" מעבד ונערך מספורי הקומיקס הנצחון האמיתי

ספור זה מלמד הלכות ברכות התורה ועוד המון משגים

פיני ואריק חברים טובים מקטנותם, בכל בקר היו צועדים יחד לבית הספר "המשפטיים", וגם הבקר צעדו כמדי יום יחד לבית הספר. בית הספר היה מיוחד במינו, רק ילדים חכמים היו מתקבלים לבית הספר, המיוחד בבית ספר זה הוא שלמדו שם חק ומשפט ולכן בית הספר נקרא "המשפטיים". באמצע הדרך, לפתע רואה אריק שבמרחק עשרה מטרים יש מציאה. מייד החל בריצה לעבר המציאה. אלא שחברו פיני קלט מייד, והחל לרוץ במהירות שיא, עקף את אריק, ואחז בידו את המציאה - "אלף דולר". "איזה כף, זה שלי!" צעק פיני בשמחה. אולם אריק תפס בידו של פיני כדי לקחת ממנו את אלף הדולר, אך ללא הצלחה. פיני היה חזק מאד ולא עזב את הכסף. מייד החלו להתנפח בצעקות, "פיני, אתה גנב! למה עקפת אותי? הרי אני ראיתי ראשון!" צעק אריק. אולם פיני לא ותר והשיב "אתה לא רואה שהכסף בידיים שלי? מי שתפס תפס...". העוברים ושבים נסו להרגיע את הווכוח והצעקות, אבל פיני ואריק לא הפסיקו. עד לרגע שעבר "שמרני" החכם הגדול במדינה. "שמרני" בקיא בספרי החקים, ידע בעל פה את כל הפסקאות לפרטי פרטים, ואם פן הוא האדם המתאים ביותר שיכריע מי הצודק. אריק ופיני שתקו והקשיבו ל"שמרני". "הכסף מבחינה חקית שייך לפיני", התחיל "שמרני" את נאום הפסיקה, והחל לבאר את פסיקתו: "הרמת המציאה היא הקובעת לזכיה, ומי שהרים ראשון הוא הזוכה". "שמרני" המשיך ופנה לפיני, "נכון שמבחינה חקית הכסף שלך, אבל בספר החקים קדושין סעיף נ"ט, לפי המפרש בצד זמין הנקרא חכם שלמה, אתה נקרא "רשע". פיני חשב לרגע והחליט, "אריק, קח במתנה את הכסף, אינני תפץ להקרא רשע". השנים המשיכו לבית הספר, אלא שנגנשו לפתה באחור לאחר שסימו את התפלה. המורה צחי, היה אוהב את התלמידים בצורה יוצאת מן הכלל והעניין להם תמיד חם ואהבה, כשנגנשו לפתה המורה צחי הורה לתלמידיו לכתוב את החק שכתוב על הלוח. "שיאוש שלא מדעת, לא נאמר בכסף מאחר שבכסף מי יודע שנפל לו הכסף ומייד מתנאש. ולכן אדם שמוצא כסף, אם אין על הכסף סימן, יכול לקחת את הכסף לעצמו". אולם כאן החל שנוי דרמטי בטון דבורו של המורה צחי, "פיני ואריק, אינני מסכים שתקשיבו לשעור, וכן אל תכתבו את החקר הפתוב על הלוח". אריק ופיני נבהלו ולא הבינו מדוע המורה צחי אוסר עליהם להקשיב לשעור שהם כל כך אוהבים. אלא שהמורה צחי המשיך ושאל את התלמידים "האם אתם יודעים מה הסבה שאני אוסר על פיני ואריק להקשיב לכתוב את השעור?" רובי הילד המבירים מייד שלף את התשובה: "ברור! הרי הם הגיעו מאחר, ולא הספיקו לברך ברכת התורה, ובספר החקים סימן מ"ז כתוב, שאסור לשמוע ולכתוב לפני שמברכים ברכת התורה". אריק ופיני ברכו בתורה. לאחר מכן אריק ספר מה שארע להם בדרך ועל פסיקתו של "שמרני". אולם המורה צחי נראה המום. "יש טעות בפסיקה", אמר המורה צחי בפסקנות. במקרה שלכם הכסף לא שייך לא לפיני ולא לאריק, אלא לאביו של פיני. ומייד הסביר את פסיקתו על פי ספר החקים: "מאחר שאביו של פיני דואג לפיני ולא לקבל מה שאריק, כל מה שפיני מוצא שייך לאביו, ומאחר שהכסף שייך לפי החק למי שתופס ראשון, כשהרים פיני את הכסף זכה את הכסף לאביו". אביו של פיני שמע את הספור והחליט שגם הוא לא תפץ להקרא רשע, ולכן נתן את הכסף במתנה לאריק. מעולם אריק לא התזיק בידיו סכום כסף כל כך גדול, והוא חשב "מה אני אעשה בכסף?" בסוף עלה בלבו רעיון. "נחום הקבצן הוא הפתכת" פלם הכירו את נחום הקבצן שישב ליד המפלגת השכונתית, כל מי שעבר לידו לא היה מסוגל להמשיך בלי לתת לו כמה פרוטות, הסבה שכל כך רחמו על נחום היא משום שלא היתה לו יד זמן ולא רגל זמן. אריק רץ להגיע לנחום, אולם לא ראה את נחום. "אולי הוא לא מרגיש טוב", חשב אריק, "אלה לביתו ואעזור לו, וגם אתן לו את הכסף". אריק הגיע לביתו של נחום, דפק על דלת ביתו של נחום אבל נחום לא עונה, אריק שומע מתוך ביתו של נחום קולות מוזרים. מחשבות החלו לרוץ בראשו של אריק, אולי קרה לנחום משהו שצריך עזרה. מייד עלה וטפס על חלון ביתו של נחום. כשהסתכל אריק בתוך ביתו של נחום, לא האמין למראה עיניו, כל גופו הודעוע. הוא החל לצעוק, "אני לא מאמין" "נחום למה ששרת לכלם?" "... למה עשית את זה...?" אריק ראה את נחום עם שתי רגלים ושתי ידים רוקד ושר. "עזוב אותך" ענה נחום בעזות, "אני רציתי להרויח מלא כסף, מה הבעיה לקחת מאנשים? מה הבעיה לעבוד על אנשים?". נחום המשיך בדברי ההבל: "אריק, אל תאמין למה שכתוב בספר החקים, שמי שעובד על אנשים ומשחק את עצמו כאלו אין לו יד ורגל, בסוף יפרתו לו היד והרגל, פי זו סתם אגדה". "לא נכון! זה אמיתי!" צעק אריק. נחום ברח מהשכונה במהירות כדי ללכת לשכונה אחרת. בעודו בורח ראה רכב דולק בלי שום אדם בתוכו, גנב נחום את הרכב ונסע במהירות מפרזת, ועשה תאנה ברכב שלפניו. נחום עף מהרכב, כל גופו היה פצוע, יד ורגל זמן נפצעו ברמה שלא יכלו לתפקד, והרופאים החליטו לכרות לו את היד והרגל. בעודו שוכב בבית החולים הגיע אריק לראות מה אתו, נחום התבייש על כך שלא האמין בהתחלה לספר החקים, ואמר: "זהו, מעתה ואילך כל מה שכתוב בספר החקים (התורה) אני אאמין ואקיים". בטח אתם שואלים מה עשה אריק עם הכסף? אריק החליט לתת את הכסף ל"אשר" שידוע כאדם שעוסק בצרכי צבור באמונה, שיטן את הכסף למשפחה נזקקת, וכך גם אריק לא ידע למי נתן וגם העני לא ידע ממי קבל.

תמצית מהפרשה

בצורה ברורה ורהוטה עם כל הפרטים.

הקדמה קצרה: סיחון ועוג שניהם היו שולטים על העם האמורי. בשני מקומות שונים. סיחון נלחם עם מלך מואב הראשון וניצחו ושלת במואב. וכן כבש את מדין והעמיד שם זקנים (בסיכים- כמו השרים בזמנינו) שישלטו, מואב ומדין חיו תמיד במריבות, אולם בפרשה נראה איך מתאחדים מפני חשש לחייהם, שפחדו שעם ישראל יהרוג אותם כמו שהרגו וכבשו את סיחון ועוג. סיחון ועוג היו חזקים מאוד והם היו השומרים ומגנים על מואב.

עלית ראשון בפרשה: בלק בן ציפור היה מלך במואב, אפילו שלא היה ראוי להיות מלך במואב, מאחר שלא היה מהעם המואבי אלא היה מהנסיכים במדין, אבל מכיוון שסיחון מת לא היה להם ברירה, והם לקחו את בלק למלוך עליהם באופן זמני ולא קבוע, בלק התבונן במה שה' עשה לסיחון ועוג מלכי האמורי, ואמר לעצמו אם סיחון ועוג החזקים והם השומרים שלנו, לא הצליחו לעמוד בפני בני ישראל, אנהנו בודאי שלא נצליח. ומחשבה זו נוצר לכל העם המואבי פחד גדול מעם ישראל עד שהגיעו למצב שרצו למות. מהפחד החליטו לעשות שלום עם מדין ולבקש מהם עצה, דוקא עצה ממדין יכולה להועיל לנו משום שמהם רבינו גדל במדין והמדיניים יודעים בצורה מדויקת מה היחודיות שלו, וגם אנהנו נעשה כמהו וננצחו. הלכו במחשבה זאת למדין ואמרו להם שמפחדים הם מאוד מעם ישראל שיבואו ויעקרו אותם מהשורש ולא ישאירו ממנו כלום. כמו שהשור בלי שום מאמץ עוקר את הירקות מהשורש. ואמרו להם המדיניים למואבים שהיחודיות של משה רבנו היא ב"פה" על ידי שמתפלל בפיו אל ה', ולכן צריכים לקחת משהו שיש לו גם כן כח בפה וזהו בלעם בן בעור (לתרגום יונתן בלעם היה לבן הארמי, ובגמ' סנהדרין מבואר שהיה בנו של לבן הארמי) שגר במקום שנקרא פתורה שמוקמת סמוך לנהר פרת. גם בלק נולד בפתורה ואחר עבר למדין ואחר כך מלך במואב (ובעודו מתגורר בפתורה היה אומר בלעם לבלק שעתידי בלק למלוך). (לרמב"ן בלעם נולד בפתורה והיו כל אנשי פתורה קוסמים, קוסם מארץ הקוסמים).

בלק לוקח שליחים את זקני מדין וזקני מואב שילכו לבלעם לבקש ממנו לבוא ומצווה אותם בלק לומר לבלעם כדברים הללו: אם תבוא בשליחותי תקבל הרבה כסף, והסיבה שאתה צריך לבוא זה כדי לעזור לי שעם ישראל יצא ממצרים כמו שנכנס לא השתנה ולא למד מהמצריים והם גורמים להרבה נזק, שהרי הרגו אפילו את סיחון ועוג שהיו חזקים ששמרו עלינו. ועכשיו הם קרובים אלי וברגע אחד יהרגו אתנו, אני מבקש ממך שתקלל את עם ישראל כי הם הרבה יותר חזקים מאיתנו (בגלל כח עליון מיוחד) אולי הקללה שלך תעזור שאני ועמי (לרמב"ן אני ומדין) נוכל למעט את הכח העליון הרוחני ששומר עליהם נגרש אותם מארץ מואב וסיחון ששייכים לנו. ואתה בלעם יש לנו כבר הוכחות לכך שאת מי שאתה מקלל מקולל כמו שראינו שבעבר עזרת לסיחון כדי לכבוש את מואב, וזאת על ידי שקללת את מואב, ועל ידי כך הצליח לכבוש. (לספורנו לבלעם היה כח רק לקלל ולא לברך). ומשום כבודו של בלעם אמר בלק לבלעם שיועד בלעם גם לברך. ולבעל הטורים היה לו כח גם לברך). השליחים שהם זקני מדין ומואב שמעו את דברי בלק והלכו לבלעם ואמרו לו את מה שאמר להם בלק לומר לו. ובנוסף לדיבור הביאו איתם כלים שזרכם יודעים את העתידות (הנקרא קסמים עיני ברמב"ם ספר המצוות מצוה ל"א). אמר להם בלק שימתינו עד הבוקר, כי ה' צריך לומר לו אם לבוא או לא, ורק בלילה ה' נגלה לבלעם משום שהוא גוי והנבואה לגויים היא רק בלילה. זקני מדין שמעו את תשובתו ומיד הלכו הבינו שאין בו תועלת, ורק זקני מואב נשארו עם בלעם. ה' רצה שבלעם יטעה כאילו אין ה' יודע את כל מה שקורה בעולם, ואז יחשוב בלעם שיצליח לקלל אפילו שה' לא מסכים כי יכול לעבוד על ה' (ח"ו), ולכן בלילה נגלה ה' לבלעם ושאל אותו מי האנשים האלה עמך? כאילו אינו יודע... ענה לו בלעם אני לא חשוב לפניך ה' אבל אני כן חשוב לפני בלק שהוא מלך, וסיפר בלעם מה ששלח לו בלק אבל שינה ואמר שבלק אמר לו שעם ישראל יצא ממצרים וכיסה את עין הארץ לרש"י את השטח שנראה בארץ. לאונקלוס כיסו את השמש. שכונתו היא שהם רבים מאוד, ולכן ביקש בלק שאני יקלל אותם בקללה מפורשת (קבה) ושינה מבלק שאמר ארה שזהו קללה שאינה מפורשת. ועל ידי הקללה אגרשנו מן העולם וגם כאן שינה שהרי בלק אמר שישלך מן הארץ שלו ואילו בלעם הוסיף מכל העולם (וזהו סימן שבלעם שנא את עם ישראל יותר מבלק). אמר ה' לבלעם אל תלך לקלל, אמר לו בלעם טוב אני לא אלך לקלל אבל אני אקלל את עם ישראל ממקומי, אמר לו ה' לא תקלל בכלל את עם ישראל, אמר לו בלק אני לא אקלל אבל אני כן יברך, אמר לו ה' הם לא צריכים את הברכה שלך כי הם כבר מבורכים.

בסיעתא דשמיא יצא לאור ספר הקומיקס

הנצחון האמיתי 2

הקומיקס של בני התורה
המלמד תורה ומצוות
בסיפור מתח וציורים ברמה גבוהה

מלמד הלכות לפי סדר השולחן ערוך

מקנה אהבת תורה.	מלמד ארמית ברמה גבוהה	מלמד טובות דרך ארץ	עלילה מושכת ומרתקת הבנויה על סיפורי הגמרא, ומגדולי הדורות
-----------------	-----------------------	--------------------	---

ניתן להשיג בחנויות המובחרות -

לרכישת כמות ולביור מקורות מכירה: **058-327-6127**

”פיקח מהו אומר?”

הריני שונה שני הלכות היום שני הלכות למחר עד שאני שונה את כל התורה”

לתגובות הארות והערות ניתן לשלוח למייל
M0583276127@GMAIL.COM

או בפאלפון 0583276127 בין 19.55-20.10 בערב בלבד

העלון מוקדש לרפואת הרך הנולד בן ברוריה.
ורפאל בו יהודית בתוך שאר חולי עם ישראל
ולהצלחת הרה"ג דוד בן תמר שליט"א.
והרבנית גיטה בת טאג'.